

Zpátky o pár let

Kamelot

1. Je to zpátky pár let, sedm, šest nebo pět,
kdy ruku mou vzal,
kluk s harmonikou, co voněl arnikou,
mi košili dal,
když promočená, v dešti ubrečená, jsem čekala dýl
na vlak, co odjel, a poslední podběl se v mokru zavinil.
2. Řekl: "Chceš se mnou jít, vodu z dlaní mi pít
a milovat zem,
z mlhovin spletu šál, tebe v něj zamotám
jak dítě do plen,"
já řekla: "Tak pojď, svět je veliká loď,
co přístavy má,"
pak hodiny ve zdi skřížily pěsti, a co bylo dál?
3. Z pastvin do lesa hloub šli jsme pšenicí plout
jak kapitán Cook,
slunce ztratilo dech, vodou nasákl mech
a džíny na dluh,
noc přešla k ránu a do větví stanu už nakoukl den,
on zmizel jak pára, já zůstala sama a zbyl jenom sen.
- *: Jenže život je trysk, prachy, risk nebo zisk
a honička slávy,
co kůže nám dře a do očí lže
a motá nám hlavy,
tak utíkám zpět, třeba obejdu svět
a najdu tě zas jako dřív, už mi jede vlak.
- 4.=1.